

NARCÍS COLOM

Per
**Jaume
Nonell
i Juncosa**

Ens ha semblat escaient de dedicar aquests fulls del QUADERN que parlen de sardanes a un dels millors intèrprets que han format part de les cobles locals, en Narcís Colom i Molla, tible de condicions excepcionals i recordat per molts afeccionats. No es tracta de fer una biografia extensa, sinó de recordar algunes anècdotes de què fou protagonista, ben definitòries del seu tarannà.

Nascut a Calonge, tocava al costat del seu pare, Rafel Colom, en la cobla "La Principal" de Calonge. Cal destacar que aquest fou el primer mestre de tenora de Ricard Viladesau qui amb el temps esdevindria el més gran dels instrumentistes d'aquest instrument.

En Narcís vingué a Sabadell l'any 1924 per formar part de "La Principal del Vallès" que s'havia fundat 4 anys abans. L'any 1932 seria un dels fundadors de "La Principal de Sabadell" junt amb un altre calongí, el tenor Josep Juvert.

Formaven una parella defusta de les de fer tronar i ploure. Amb motiu d'una audició de festa major en l'entarimat instal·lat a la Plaça Vella, les obligades d'un i l'altre feren emmudir el gran "divo" de la tenora Albert Martí, que actuava amb la seva cobla en la mateixa audició.

En "Ciset" estav dotat d'una gran resistència. Quan els seus companys el sentien queixar-se, ells ja estaven esgotats. Les canyes usades pels instrumentistes de tenora i tible, són una font de preocupació per ells. Del seu bon estat o de que sigui la que millor se li adapti, condicionarà en gran manera la interpretació d'una peça determinada. Els sons obtinguts dependran en certa part de la duresa de la canya. Un aprenent farà servir una canya tova. En "Ciset" emprava les canyes fabricades per un altre gran tible, Ferran Blanch. En una certa ocasió, i formant part ja de la cobla "Molins" (després "Sabadell") li féu retornar una dotzena de canyes perquè les va trobar fluixes, quan pel seu company i portador de l'encàrrec, Francesc Gutsens ja eren massa for-

tes. En "Nando" Blanch, va exclamar: "Digues-li que toqui amb fustes, que jo ja no les faig més gruixudes".

Entre aquests dos tibles existia una certa rivalitat i a ambdós els agradava de poder fer palesses les seves dots, sobretot si alternaven amb altres cobles. Coincidint en una ballada a Sant Sebastià de Montmajor, en "Ciset" va interpretar una de les seves sardanes més estimades "Matilde" de l'Enric Sans de la qual feia una creació. Tot seguit en Blanch va replicar amb una altre obligada canviant una de les sardanes que figuraven en el programa previ. Colom, home seriós i magre en paraules, comentà: "Veus, ja li fet emprenyar. Ja m'ho pensava".

Si les coses li sortien bé, reia una mica per sota el nas i prou. En cas contrari restava mut amb el front arrugat i en poques ocasions exterioritzava amb paraules la seva preocupació. En una de les sessions que es celebraven en el "Cervantes", on es combinaven sardanes, cine, ball, interpretà "Matilde". En acabar i sense badar boca, va agafar el seu paper i l'estripà. Potser fou per no estar content de la seva interpretació o perquè la resta de la cobla no va anar com ell desitjava. No ho digué mai. Un seu company va reconstruir la partícula, deixant-la a punt per tornar-la a programar un cop passada la tempesta.

Quan a Sabadell sovintejaven les

audicions amb cobles forànies, un dels comentaris que sovint se sentien sobre els seus instrumentistes era: ¡El tenora ho fa bastant bé, en canvi el tible fluïxeja una mica! El públic solia comparar el tible foraster amb en "Ciset" i n'hi havia pocs que hi sortissin guanyant.

En reorganitzar-se "La Principal del Vallès", comptà amb els serveis d'un jove tible, l'Eveli Campsolines, de Tortellà. Quan va arribar a Sabadell encara era una mica verd. Ràpidament va progressar gràcies a les lliçons d'en Ferran Blanch. El sardanista P. anava inflant el cap a en "Ciset": "Espabila't que aquell ja ho farà més bé que tu". Aquest, restava seriós sense replicar. Al poc temps i en coincidir les dues cobles, en Ciset va tocar totes les 5 sardanes obligades de tible.

Sembla ser que aquest fet es produí alguna altra vegada, com quan en una audició de festa major la cobla local va alternar amb la Principal de Sant Joan de les Abadesses, on hi figurava el flabiolaire Narcís Oliveras, qui va tocar una obligada de flabiol com a primera sardana del programa. En Colom va replicar amb 5 sardanes de tible.

La
Cobla
Sabadell

És una gentilesa de

FONTSERE

ARTICLES PELL I VIATGE

Sant Quirze, 38 - Tel. 725 85 41 - SABADELL